

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w Warszawie**

RWA-430-9/04/DJ

Warszawa, dn. 23 grudnia 2004 r.

DECYZJA nr RWA- 36/2004

Na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn.: Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 18 poz. 172 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu,

– w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

nakłada się na Wyższą Szkołę Handlu i Finansów Międzynarodowych w Warszawie **karę pieniężną** w wysokości **18.868,00 zł (słownie: osiemnaście tysięcy osiemset sześćdziesiąt osiem złotych)**, płatną do budżetu państwa, z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 45 ww. ustawy w postępowaniu wyjaśniającym mającym na celu:

- I. ustalenie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów poprzez zawarcie niedozwolonych postanowień umownych (klausul abuzywnych) we wzorcach umów przedstawianych konsumentom przez szkoły językowe i wyższe szkoły niepubliczne, działające na terenie objętym właściwością miejscową Delegatury UOKiK w Warszawie, co uzasadniałoby podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach – w Kodeksie cywilnym oraz w Kodeksie postępowania cywilnego,
- II. ustalenie, czy w związku z działalnością szkół językowych i wyższych szkół niepublicznych działających na terenie objętym właściwością miejscową Delegatury UOKiK w Warszawie, nie nastąpiło naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, zgodnie z ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.),
- III. ustalenie, czy szkoły językowe i wyższe szkoły niepubliczne, działające na terenie objętym właściwością miejscową Delegatury UOKiK w Warszawie, nie prowadzą działalności sprzecznej z ustawą z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu

nieuczciwej konkurencji (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.), (sygn. RWA-40-24/04/DJ).

UZASADNIENIE

W dniu 20 września 2004 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie wszczął z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu:

- I. ustalenie, czy miało miejsce naruszenie chronionych prawem interesów konsumentów poprzez zawarcie niedozwolonych postanowień umownych (klausul abuzywnych) we wzorcach umów przedstawianych konsumentom przez szkoły językowe i wyższe szkoły niepubliczne, działające na terenie objętym właściwością miejscową Delegatury UOKiK w Warszawie, co uzasadniałoby podjęcie działań określonych w odrębnych ustawach – w Kodeksie cywilnym oraz w Kodeksie postępowania cywilnego.
- II. ustalenie, czy w związku z działalnością szkół językowych i wyższych szkół niepublicznych działających na terenie objętym właściwością miejscową Delegatury UOKiK w Warszawie, nie nastąpiło naruszenie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, zgodnie z ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.);
- III. ustalenie, czy szkoły językowe i wyższe szkoły niepubliczne, działające na terenie objętym właściwością miejscową Delegatury UOKiK w Warszawie, nie prowadzą działalności sprzecznej z ustawą z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (tekst jedn. Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503 ze zm.), (sygn. RWA-40-24/04/DJ);

Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w piśmie z dnia 22 września 2004 r. wystąpił do Wyższej Szkoły Handlu i Finansów Międzynarodowych (dalej: WSHiFM lub Szkoła) o przekazanie wszelkich aktualnie stosowanych w kontaktach ze studentami wzorców umów w rozumieniu art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego (w szczególności ogólnych warunków umów, wzorów umów, regulaminów i wszelkich innych dokumentów określających prawa i obowiązki studentów), wszelkich stosowanych materiałów reklamowych (brozur, ulotek, konspektów i in.) oraz o udzielenie informacji na temat posiadanych filii i oddziałów na terenie kraju.

Zgodnie z dyspozycją art. 45 ust. 2 powołanej ustawy Prezes Urzędu w ww. piśmie zawarł zakres informacji, cel żądania, termin na udzielenie wyjaśnień, pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji, bądź za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. W powołanym piśmie wyznaczono WSHiFM 3-dniowy termin na przekazanie żądanych dokumentów i udzielenie informacji.

Pismo zostało odebrane przez adresata w dniu 24 września 2004 r., o czym świadczy zwrotne potwierdzenie odbioru.

W piśmie z dnia 28 września 2004 r. Rektor WSHiFM poinformował, iż w związku z pobytem poza granicami kraju zapoznał się z pismem Prezesa Urzędu dopiero w dniu 28 września 2004 r. Rektor WSHiFM wyraził zainteresowanie wynikami prowadzonej przez

Delegaturę UOKiK w Warszawie kontroli działalności wyższych szkół niepublicznych oraz zapewnił, że żądane przez Prezesa Urzędu dokumenty zostaną wysłane nie później niż 1 października 2004 r.

Mimo zapewnienia złożonego przez Rektora WSHiFM w powyższym piśmie, Delegatura UOKiK w Warszawie nie otrzymała do dnia 15 listopada 2004 r. od WSHiFM informacji i dokumentów, z żądaniem których wystąpił Prezes Urzędu w piśmie z dnia 22 września 2004 r.

Z uwagi na fakt, iż żądane od WSHiFM informacje i dokumenty miały istotne znaczenie dla toczącego się postępowania wyjaśniającego, Delegatura UOKiK w Warszawie w imieniu Prezesa Urzędu wszczęła postępowanie administracyjne w sprawie nałożenia na wskazaną Szkołę kary pieniężnej, o której mowa w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zawiadamiając o wszczęciu przedmiotowego postępowania, Prezes Urzędu jednocześnie zwrócił się do WSHiFM o ustosunkowanie się do zarzutów zawartych w postanowieniu o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz wezwał Szkołę do przekazania dokumentów finansowych umożliwiających ustalenie wysokości przychodów oraz dochodów uzyskanych przez WSHiFM w 2003 r.

Z informacji zawartych w zwrotnym potwierdzeniu odbioru wynika, że zarówno postanowienie o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na WSHiFM kary pieniężnej, jak i zawiadomienie o wszczęciu tego postępowania zostały odebrane przez Szkołę w dniu 19 listopada 2004 r.

WSHiFM w dniu 20 listopada 2004 r. dostarczyła do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kserokopie dokumentów regulujących stosunki umowne między WSHiFM a studentami, jak również materiały promocyjno - informacyjne kierowane do osób potencjalnie zainteresowanych podjęciem studiów na tej Uczelni. W dołączonym piśmie przewodnim Szkoła przeprosiła za zwłokę w dostarczeniu tych dokumentów oraz wyraziła wolę współpracy z Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów. W przedmiotowym piśmie Szkoła w żaden sposób nie ustosunkowała się jednak do zarzutów podniesionych w postanowieniu o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia na WSHiFM kary pieniężnej, a w szczególności nie wskazała przyczyn nieudzielenia informacji i nieprzekazania dokumentów w ustalonym uprzednio terminie.

WSHiFM nie przekazała także dokumentów finansowych potwierdzających wysokość uzyskanych przez Szkołę przychodów i dochodów w roku 2003.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył, co następuje:

Prezes Urzędu jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Jako taki realizuje cele ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Wszelkie działania Prezesa Urzędu podejmowane są w interesie publicznym. W związku z powyższym Prezesowi Urzędu przyznano szereg kompetencji związanych ze sprawowaniem kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy.

Powyżej przedstawione okoliczności zdecydowały między innymi, iż przedsiębiorcy oraz ich związki zostali zobowiązani – na mocy art. 45 ust. 1 ustawy – do przedkładania

organowi antymonopolowemu wszelkich koniecznych informacji. Powołany przepis ma umożliwić Prezesowi Urzędu efektywne sprawowanie kontroli nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców i ich związki przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Uchylenie się od obowiązku wynikającego z ustawy godzi zatem bezpośrednio w uprawnienia Prezesa Urzędu, przyznane w celu właściwej ochrony konkurencji i konsumentów. W związku z tym, naruszenie tego przepisu zagrożone jest sankcją określoną w art. 101 ust. 2 pkt. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z przywołanym przepisem tej ustawy, Prezes Urzędu ma możliwość nałożenia kary pieniężnej, w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

O zastosowaniu sankcji, jak i jej wysokości decyduje Prezes Urzędu w ramach uznania administracyjnego, kierując się m.in. zasadami określonymi w art. 104, tj. uwzględniając w szczególności okres, stopień i okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów ustawy.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie jest bezsporny. Wezwanie Prezesa Urzędu z dnia 22 września 2004 r. zostało odebrane przez pracownika Szkoły w dniu 24 września br., o czym świadczą data i podpis tej osoby na zwrotnym potwierdzeniu odbioru. Od momentu otrzymania pisma Prezesa Urzędu, ciążył na Szkole obowiązek udzielenia na nie odpowiedzi w wyznaczonym terminie. Przedsiębiorcy i związki przedsiębiorców są bowiem obowiązani do udzielania wszelkich koniecznych informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Oznacza to, iż obowiązek udzielenia odpowiedzi w pełnym zakresie i terminie wyznaczonym przez niego, ciąży na każdym przedsiębiorcy, do którego Prezes zwróci się z żądaniem udzielenia informacji.

Termin do przekazania informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegaturę w Warszawie upłynął w dniu 27 września 2004 r. Jak zauważył Rektor WSHiFM w piśmie z dnia 28 września 2004 r. skierowanym do Delegatury UOKiK w Warszawie, niedotrzymanie przez Szkołę terminu do przekazania wskazanych dokumentów nastąpiło z uwagi na niemożność zapoznania się do dnia 28 września 2004 r. przez Rektora z przedmiotowym wezwaniem Prezesa Urzędu. Należy w tym miejscu podnieść, że *„Skutek prawny doręczenia pisma jednostce organizacyjnej powstaje przez sam fakt jej odbioru dokonanego przez osobę upoważnioną. Doręczenie następuje w dacie potwierdzenia przez tę osobę odbioru pisma. Na jej ustalenie nie ma wpływu to, czy osoba przekazała następnie pismo osobom powołanym do dokonania czynności, których pismo dotyczyło. Jest to już sprawa wewnętrznej organizacji pracy jednostki organizacyjnej będącej adresatem pisma.* (wyrok NSA z 24 lutego 2000 r., I SA 1071/99).

Tym samym nieobecność Rektora w WSHiFM w okresie wyznaczonym przez Urząd do udzielenia stosownych informacji nie może stanowić wystarczającej przesłanki do usprawiedliwienia zaniechania dostarczenia tych informacji przez Szkołę. Należy bowiem wskazać, że zakres dokumentów, z żądaniem przekazania których zwrócił się do Szkoły Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, obejmował jedynie standardowo stosowane przez Szkołę w toku zawierania umów ze studentami wzorce umów oraz materiały reklamowe i promocyjne Uczelni. Dostęp do tych dokumentów, z uwagi na potrzebę korzystania z nich w zwykłym toku czynności podejmowanych przez Szkołę, powinni mieć zapewniony pracownicy Uczelni np. pracownicy obsługujący Sekretariat Szkoły. Nie wnikając jednak w strukturę wewnętrzną WSHiFM, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura w Warszawie uznał wyjaśnienia Rektora za wystarczającą

podstawę do przedłużenia terminu do przekazania stosownych dokumentów. WSHiFM zobowiązała się do wysłania wskazanych informacji i dokumentów drogą pocztową nie później niż 1 października 2004 r.

W związku z tym, że Delegatura UOKiK w Warszawie nie otrzymała od Szkoły stosownych informacji do dnia 15 listopada 2004 r., wszczęła z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na tę Szkołę kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 45 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Prezes Urzędu analizując zasadność nałożenia na WSHiFM kary pieniężnej, o której mowa jest w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy, wziął pod uwagę: po pierwsze, obiektywne możliwości dopełnienia przez Szkołę w wyznaczonym terminie obowiązku udzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu, po drugie zaś – przyczyny, które spowodowały brak stosownej odpowiedzi Szkoły w ustalonym terminie. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyrażając aprobatę na przedłużenie terminu do dostarczenia przez WSHiFM żądanych przez Prezesa Urzędu dokumentów i informacji, stworzył dla Szkoły dodatkową sposobność wywiązania się ze spoczywającego na niej obowiązku. WSHiFM samodzielnie wyznaczyła termin, w ciągu którego zobowiązała się do przekazania stosownych dokumentów, z czego należy wnosić, że uznała ten dodatkowy okres za wystarczający do przygotowania i przesłania żądanych dokumentów. Warto także podkreślić, że Szkoła również w okresie późniejszym nie wskazywała na istnienie jakichkolwiek przyczyn uniemożliwiających jej wywiązanie się ze wskazanego obowiązku w ustalonym przez nią terminie.

Odnosząc się natomiast do przyczyn, które spowodowały brak stosownej odpowiedzi Szkoły w terminie, należy podnieść, że WSHiFM, mimo wezwania Prezesa Urzędu, nie ustosunkowała się do zarzutów zawartych w postanowieniu o wszczęciu przedmiotowego postępowania z dnia 15 listopada 2004 r. Tym samym nie przedstawiła żadnych okoliczności, które mogłyby świadczyć o tym, że nieudzielenie w wyznaczonym terminie odpowiedzi na pismo Prezesa Urzędu nie wynikało z jej zawinienia. Szkoła nie wskazała także na żadne okoliczności wpływające na zmniejszenie jej stopnia winy.

Podkreślić w tym miejscu należy, że stosownie do art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, z sankcją w postaci nałożenia kary pieniężnej wiąże się nie tylko zawinione, ale nawet nieumyślne nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu.

Okoliczność udzielenia informacji przez Szkołę po wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej nie mogła doprowadzić do odstąpienia przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów od wymierzenia kary, skutkującego umorzeniem postępowania. Jak to podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. III SK 31/04), *„możliwość nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę lekceważącego obowiązki ustawowe stanowi „przymuszenie do wykonania obowiązku”, ale w potocznym znaczeniu, a nie znaczeniu prawnym, które pozwałoby na uniknięcie kary pieniężnej w razie wcześniejszego (przed jej nałożeniem) udzielenia informacji nawet po wyznaczonym terminie. Prezes Urzędu oceniając zasadność nałożenia kary pieniężnej w przedmiotowej sprawie działał w ramach uznania administracyjnego”*.

Kary pieniężne za nieudzielenie informacji mają: po pierwsze – charakter represyjny (nakładane są za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu), po drugie – prewencyjny (mają zapobiegać podobnym naruszeniom w przyszłości

i zniechęcać do naruszania prawa), zaś zagrożenie nimi, czyli potencjalna możliwość nałożenia kary przez Prezesa Urzędu – nadaje im charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy nie udzielają odpowiedzi na jego żądanie. Takie też stanowisko wyraził Sąd Najwyższy w cytowanym wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r., w którym stwierdził, iż kara pieniężna określona w art. 101 ust. 2 pkt 2 lit. b) (obecnie art. 101 ust. 2 pkt 2) jest sankcją za niedopełnienie obowiązku i ma ona na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Zdaniem Sądu, cel ten wymaga przyjęcia możliwości nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy do chwili wydania przez Prezesa Urzędu decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale także wówczas, gdy żądana informacja została ze znacznym opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej.

Jak wskazano już powyżej, Prezes Urzędu ma możliwość nałożenia kary pieniężnej za nieudzielenie informacji lub udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy, w wysokości stanowiącej równowartość od 1.000 do 50.000.000 euro.

Ustalając wysokość kary pieniężnej w niniejszej sprawie, Prezes Urzędu wziął przede wszystkim pod uwagę stopień zawinienia Szkoły. Konieczność brania pod uwagę przesłanki umyślności bądź nieumyślności działania wynika bezpośrednio z art. 101 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Ponadto wynika ona również z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego (orzeczenie z dnia 1 marca 1994 r., sygn. U. 7/93) oraz zasad nakładania kar pieniężnych wynikających z wspólnotowego prawa konkurencji (art. 23 ust. 2 lit. a Rozporządzenia Rady Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2002 r.; Dz. Urz. UE nr L 1 z dnia 4 stycznia 2003 r.).

Jak wykazano powyżej, stwierdzonym faktem jest, że WSHiFM nie podjęła – do czasu wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej – żadnych czynności w celu przedstawienia żądanych informacji i dokumentów. O winie mówimy wtedy, gdy sprawca ma rozeznanie bezprawności swego postępowania. W piśmie wzywającym Szkołę do udzielenia informacji, została ona poinformowana o karze, jaka grozi za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd (pismo z dnia 22 września 2004 r.). Mogła więc w pełni przewidzieć skutki swego postępowania, a mimo tego naruszyła zakaz zawarty w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Fakt zaniechania stosownych czynności obciąża Szkołę i uzasadnia twierdzenie, że nieudzielenie informacji i nieprzekazanie dokumentów ma charakter zawiniony.

Nieprzedstawienie żądanych materiałów w wyznaczonym terminie wpłynęło także na przedłużenie postępowania wyjaśniającego o sygn. RWA-40-24/04/DJ.

Niezmiernie istotną okolicznością wziętą pod uwagę przez Prezesa Urzędu był fakt, iż uchybienie obowiązkowi udzielenia informacji stanowi pierwsze naruszenie przepisów ustawy przez WSHiFM.

Na wysokość kary pieniężnej wpływ miało również udzielenie przez Szkołę wymaganej odpowiedzi niezwłocznie po otrzymaniu postanowienia o wszczęciu przedmiotowego postępowania. Szkoła podkreśliła także, iż deklaruje wolę współpracy z Prezesem Urzędu, co można uznać za oznakę gotowości wypełniania w przyszłości ciążącego na Szkole obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu.

Prezes Urzędu po przeanalizowaniu wszystkich przedstawionych wyżej okoliczności orzekł o nałożeniu kary pieniężnej w wysokości 4 000 euro.

Stosownie do art. 115 ustawy, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok zgłoszenia zamiaru koncentracji lub nałożenia kary. Wartość euro została zatem przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 31 grudnia 2003 r. – Tabela nr 253/A/NBP/2003, zgodnie z którą kurs euro wynosił 4,7170 zł. Tym samym nałożona na WSHiFM kara pieniężna wynosi **18.868,00 zł (osiemnaście tysięcy osiemset sześćdziesiąt osiem złotych)**.

Zdaniem Prezesa Urzędu wymierzona kara pieniężna jest adekwatna do stopnia zawinienia Szkoły i skutecznie zapobiegnie naruszeniom ustawy przez WSHiFM w przyszłości. Spełnia również swoją rolę ogólnoprewencyjną, zniechęcającą do naruszenia prawa przez przedsiębiorców.

Uwzględniając powyższe orzeczono, jak w sentencji.

Zgodnie z art. 105 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy wpłacić, wraz z podaniem numeru decyzji Prezesa stanowiącej podstawę, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji, na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie:

NBP O/O Warszawa 51-10101010-0078782231000000

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury w Warszawie.

Otrzymuje:

**Wyższa Szkoła Handlu
i Finansów Międzynarodowych**
ul. Nowogrodzka 56
00-695 Warszawa